૧૫૨૪

૨૮

શ્રિ લક્ષ્મી પારવતિનો સં

તથા

કેવળરસ.

૧૫૨૪

શ્રી લખમીજી પારવતીનો શંવાંદ.

શ્રીગણેશ શાએનમા. દુહોરે। દુંદાળા કરજે દઆ ॥ ગુણ ગાવુ લક્ષગી ઊમીઆતણુ। પ્રાતીક દુર પરલે કરે ॥ શુભ કામે શમરૂ સદા ॥ દો અક્ષર માત દઆ કરી ભરીઆ અખુટ ભંડાર ॥ હરી હરને શમરૂ સદા તે ઊતારે ભવપાર. ॥ છંદ ૦॥ એકવાર સામ બન ગએ લીલા બીસ્તારન ॥ ઘેર બેઠી લછમી બાત મનકી ઓ બીચારે ॥ આજ શામ બન ગએ ॥ શામ બીન રહી એખીલી ॥ જાવું દીન કેમ જાઆ ॥ શામ બન ગએ મોરારી ॥ એશો ચીતમે જાણુ બાત લછમીએ બીચારી ॥ આજકો નગર જાઊ શખી કોન જોડ ૪ મારી ૦॥ આજ ઇંદ્રગેર જાઊ જાહા ઇંદ્રાણીનારી ॥ બાત ગોઠ બન જાઆ શખી એ કુમારી. દુહો. ॥ કામની નીર નાહવણ ધરો ૦॥ અસ્નાન ઊઠ અંગે કરો ॥ મલવા ઇદ્રકી નારકુ શણગાર શોભે અંગે ધરો. ॥ છંદ ૦॥ એક નારીએ નીરમળ નીર દીઓ (પછે ઊઠકે લછ અસ્નાન કીઓ ॥ ચરણા ચુંદડી અંગે ઓળી ધરી ॥ કશી કામની શજન બહુરે હશી ॥ એક નારીએડ બરઆણ દીઓ ॥ શણગાર તે લક્ષમી આપલીઓ ॥ પગ પાણી તોડા બીછવાં ચરણુ ॥ બહુ ગુગરૂનાંદ ગંનગંન શખી કાંશા બજાવત પાવળકી છબી દખોને લછબનાાનકી ॥ કડીઆ લાંક દોરો કમરકશી રહો બીરકે કાછ બોહોરે હશીઆ ૯ નમન ઊતારીને તેજ મલી ॥ કોટે કંઠેતે હારાડી હરખે ધરી ॥ ઊપર ચરણુ માલાને ચ. તામાણી ॥ કાણુ હીર કરાણ ફુલ તેજ મલી ॥ બાહો બાજરીઆની જોડ બની ॥ ગુજરાપરતે ગોમત ગાટગડી ॥ દશ વેહેડને અંગુઠડી ॥પોચી માહેપર વાલી મલી અતી રાખડી માતે ર તન જડી ॥ એશો શીશ બનાવનકી ઓ સુંદરી ॥ જાણે ઊજવળ ગંગામો વેણી પડી ॥ ૧

१६३८

(२)

(લખમીજી પારવતીનો સંવાદ)

તુરંગ બીચ માહાજુમ નારે ભરી — દુહો ।।।। — શણગાર નાર અંગે શજી ।। કરદર પણુ લીઓ હાથ ।। મગ્ન થઇ તબગાંનુની દેખી રૂપ રીજત ।। એક। ઊર્ષી કરાણકી લછ ગી એશેં નામ ।। શણગાર ધરીને સુદરી ચાલી ઇંદ્રકે ધામ ।। શાસ્ત્રી એ રથ શંજ કરે ।। જોડા બેતા બાર પવન વેગે સાચરીયા ।। પછી જાતા ન લાગી વાર ।। છંદ ।। પછી ઊઠકે ઇંદ્રઅગારા ચલી ।। પછે ઇંદ્રકી નારકી દાસી મીલી ।। અપને ઘરકું લછ આવતહે ।। કછુ આદરભાવબનાવત હે ।। પછી ઊઠકે અંગન ઝાડૂ કીયો ।। બેહોતબાત બીછાના બીછાય દીયો ।। આલી આંચો દે મુખમલકો તકીયો ।। સોગાશન આસનશજ કીયો ।। એક સોવણ થાળ મોતીઓ ભરી કુ કુલકી છાબ તૈયાર કરી ।। અબ દેખત રાહુમદી સુંદરી ।। લછ કાહુન આવત સતાબરી ।। દુહો ।। પણુ આવત દેખી લક્ષમી ।। તબ ઊઠી ઇંદ્રકી નાર ।। કરી બધાઇ મોતીએ ।। મરશો દક લીઓ બાત્ર ।। છપો ।। કુશળ હે ગોપ ગોવાળ ।। કુશળ હે ગોકુળ ગીરધારી ।। કુશળહે બ્રીજકો શાથ ।। કુશળહે બ્રીજકી નારી ।। પણુ કામની કુશળ કીરતાર ।। સકળ સંસાર હે ।। કહે લછ ઇંદ્રાણીકુ તેરા કુશળ પતી પરીવાર હે ।। ચોપાઇ ।। એટલે સમે જહાં ઇંદ્ર દરબાર ભરાયો ।। માળા તેત્રીશ કરોડ શેસ્ત્ર અઠયાશી આયો ।। નરત કરે ત્યાં નાયકા ।। સુભ રંભા જસધારી ।। તાલ મ્રદંગ ને ચંગ ।। ઓર ઊપંગી જારી કોણ નાદકોરંગ ।। સબદ સારંગી સોહીએ તંબુરે બહુ તાંન ।। જુગતમાં જરી સોહીએ ।। તામે ઇલીના હોને લગી ।। નાચનારી રંભાજ રહી ।। ઇંદરાણી કોમન ગયો ।। પીયુ સભા બેઠી તહીં ।। દુહો ।। ચતુર નાર ચીતમાં લહયો ।। જે ચીત ઇંદરાણી ઓર ।। પુરાણ પીયાકે કારણે પીંજરગા પોકાર, છંદ ।। ધીક જીવડા જહાં બેઠવો ।। જહાં નહીં મગન મને ।। ધીક જીવડાં જહાં બેઠયો ।।

(લખમીજી પારવતીનો સવાંદ)

જહાં પરેમ પ્રીત નહી પ્રાણે ॥ ધીક છીવડાં જહાં બેડવો ॥ જહાં એક ચીત દો ઠામે ધીક છીવડા જહાં બેડવો ॥ જહાં નહીં આદર કે માને ॥ એસો ચીતમે જાણબાત લક્ષ્મીએ બીચારી ॥ હવે કોણ ઘેર જાઉં ॥ સખી કોણ જોડ હમારી ॥ આજ બ્રમા ઘર જાઉં ॥ જહાં સાવીત્રી નારી બાત ગોઠ બન જાય ॥ સખી એ જોડ હમારી ॥ દુહો ॥ બ્રમાનો ભાંગે ગડે ॥ પલક નહીં પરવાર બાત ગોઠ કાંસે બને ॥ જહાં નવરી હે નહીં નાર ॥ છંદ ॥ એસો ચીતમે જાન ॥ બાત લક્ષ્મીએ બીચારી ॥ હવે કોણ ઘર જાઉ ॥ સખીરે કોણ જોડ હમારી ॥ આજ સુન્જ ગર જાઊ ॥ જહાં રન્નાદે નારી ॥ પાણ કંથ નહીં બીસરામ ॥ નાર નાવરી કહાંસે પાવે ॥ સદા મુસાફર એ ફરે ॥ જહાં ગોઠો નહીં આવે ॥ દુહો ॥ તીન લોક તારણ તરણ અગમની ગમ જાકી ગતી ॥ નવરી નવરી રાની ॥ એક શંકરને ઘેર પારવતી ॥ છંદ ॥ નહીં દાવણીવ લેવણો નહીં ઘેનકુ આડાવણો ॥ નહીં વાછરૂ ધવરાવવો ॥ નહીં પુત્રકુ હલાવવો ॥ નહીં કંથકુ જગાવવો નહીં ઝાડવો નહીં ઝુડવો નહીં રાંધવો નહીં સીંધવો નહીં ખાવવો નહીં પીવવો ॥ દુહો ॥ હરી ફરી એક નાંદીયો ॥ બાંધ્યો શીવને દ્વાર ॥ પતરભર પાણી પીએ ॥ કલ્લા ભરકર ચાર ॥ એસો કામ ઉભીયા કરે ॥ ઓર કછુ નહીં હોય ॥ જોગી જંગલમાં વસે ॥ કંદ ચુનમુળ ખાય ॥ પારવતી કુંકું મીલું ॥ ફીર બીસરામ હાં થાય ॥ ચાલો છીવડા ઉન ઘેર ॥ જહાં બાત ગોઠબન જાય ॥ છંદ ॥ એસો કરકે જબ લછ ચલી ॥ તબ પારવતીકી અંગના મલી ॥ અપને ઘરકું લછ આવતહે ॥ કછુ આદર ભાવ બનાવત હે ॥ પછે ઉઠકે અંગન ઝાડું કીયો ॥ ઓત બાત બીછાના બીછાય દીયો ॥ આલી માંડચો તે મુખમલકો તકીયો ॥ સીંગાસન તે આસનરાજ કીયે એક, પાણીની તુંબી જળે ભરી ॥ ઉપર મ્રગકી છાલ બીછાય દીઇ ॥ ફુલ ફુલડી છાબ ભેરાર

(લખમીજી પારવતીનો સંવાંદ)

કરી ॥ અરગ પાત્રકી પુંજા તૈયાર કરી ॥ અબ દેખત રાહા ખડી સુદરી ॥ લછ્‌માહ ન આવત સતાબરી ॥ દુહો ॥ આવત દેખી લક્ષમી ॥ ભલે પધારીયા સુંદરી ॥ દુરબળ જોગી જાનકે ॥ દયા બોત અમપે કરી ॥ તબ કહે લક્ષમી સુણોહો ગવરી ॥ બેહેન કા કરો બડાઇ અમતમ દેનો એક હે ॥ એક મીત્ર દો ભાઇ ॥ છપો ॥ બડો લછકો માન લછકુ સબકોઇ મોહે ॥ લછકરે અવાંસ ॥ લછ ઘટ કોટ બનાવે ॥ લછકુ ચોરી કરે ॥ લછગુ મેહેલ ઉઠાવે કહે ગવરી શુણો લક્ષમી ॥ માહામનોહર લછકો ॥ જાકે ઘર નહીં લક્ષમી ॥ ધીક અવતાર તેહકો ॥ જબ લગના હોતીલ છ ॥ તીલ છમાં મહીઆરી ફોડાવે ॥ જબ લગનો હોતીલછ ॥ કામળી કાળી હોડી ॥ જબ લગન હોતી લછ ગાઓ ॥ ગોકુળકી ચારી ॥ આઇ જબ લક્ષમી આંગણે ॥ તબ ભયો તીભોવનપતી ॥ કહે ગવરી શુનો લક્ષમી ॥ માહા મનોનર લછકો ॥ દુહો ॥ તમ સબ સતીઅન મે બડી સતી ॥ સુંદરી સોળ હજાર ॥ તમ પટરાણીશી કૃષ્ણકી ॥ તમ શરશો એ પટ છપો ॥ આસન બેઠી આએ ॥ નજર મોદીશ ફીરાવે ॥ એક કોડીકો માલ ॥ મહીમાં નજર ન આવે ॥ સીગી સેલી રણતુલ ॥ ઓર રૂદ્રકી માળા ॥ પડે સરપકે હાર ॥ બોત બાંધ્યા બાંટ રસાળા ॥ ભરેબોભાંગકો માટ ॥ ભબાટો ઢીગલો ભારી ॥ સંકરકી એ સાહેલી ॥ દેખ લક્ષમી એ બીચારી ॥ સબ મહીઅનકો માલ ॥ જાય બજાર બેચે ॥ કોડી ન દેવે દામ ॥ ફરી ઘેર પીછો આવે ॥ પોલત એ દરબારમાં ॥ બાંધ્યો નદીઓ બારણે ॥ કહાવત કંથ બ ાબરી ॥ જો કેણુ કર્મ કે કારણે ॥ મોંડે કહયો ન જાય ॥ દુઃખ ઊમીયાકુ આવે જેશી કુપકી છાંય કુપમહા સમાવે ॥ આલી તેરો ભીખમંગન કીથ ગયો ॥ બેન બળી રાયદ્વારે ॥ આલી તેરો પૈસો ઇંઠારણ કીઠ ગયો ॥ ઓ વંદ્રાવન ચોર ॥ પડો લગો પરતાપ ॥ પડો ગુમનાને મારે ॥ આલી તેરો સં

(લખમી પારવતીનો સવાંદ)

ખ બજાવનકીઠ ગયો ॥ વનમાં સંકટચરે ॥ છંદ ॥ તબ કહે લક્ષમી શુણ હો ગવરી ॥ તમ બાપ કહીશો મુજકુ ગમી ॥ તમતાત જંગનકો ભંગકીઓ ॥ તમતાત કોશીરછે દલીઓ ॥ તમ મેહેશે બડાઇ ઇતની કરો ॥ તુમ પથર પેટે જનમળીઓ તબ કહે ગવરી શુણુ લછમી ॥ તમબાત કહી શો મુજકુ ગમી ॥ તુનો લક્ષ્મી છોરૂ દરીકીરેશીતા ॥ તારે સમુદર શરખો છેરે પીતા ॥ તારે મછ શો ભાઇનેક છશો ભાઇ ॥ ધનંતર મીત્રી ઓહોત બડાઇ ॥ એક કામ દુરગા છે બેન તારી ॥ એક નાચે છે રભા જશ ધારી ॥ તમ મોહોશે બડાઇ ઇતનીજ કરો ॥ તબ મોહોશે બાત તો કહેન પડે દુહો ॥ તુ પનોતી પીહેરની ॥ પીહેર બડો પરીવાર ॥ કહે ગવરી શુણો લક્ષમી મે કાહુ બાત તરવાર ॥ છંદ ॥ આલી તુનો રાઅકુ છોડરંકકુ આવે ॥ રંકકુ છોડને રાઅકુ જાવે કામની ચંચળ તુરે કાહા વે ॥ મે તેરી બરાબર કાહાંસે આવે ॥ તબ કહે લક્ષમી શુણો ગવરી ॥ તુનો જોગીકી નાર સદા નવરી ॥ તેરે જોગી પીઆકુ મે જોગી કહો ॥ તામે દુખ ઇતનો કોં ભયો ॥ દુહો ॥ તે જોગીકુ જોગી કહો તબ આહીર કુ આહીર ॥ તામે દુખહે કાએકો દોનો એક શરીર ॥ જોગી જંગળમાં વશે ॥ જંગળ વશે આહીર ॥ તામે દુખ હે કાએકો દોનો એક શરીર ॥ છંદ— આલી એક હરીને એક હર ॥ દોનો બધવહે બરોઇ બરા ॥ આલી તબ મેરે તેરો નહી બની ॥ તબ જુદે રહે તેરો મેરા ધણી ॥ દોનો બંધવ ભાગવે મલીઆ ॥ કોને ફાટ ફૂટ એ નહીરે એ ॥ તેરા કંથકુ ગોકુળ ગામ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ કાશીકો ધામ લીઓ ॥ તેરે કંથકુ વંદ્રાવંદ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ કંદલી વંન લીઓ ॥ તેરે કંથકુ પોહોરણ પાટ દીઓ હીરે શીવકુ નાગકો હાર લીઓ ॥ તેરે કંથકુ શીર તીલક દીઓ ॥ મેરે શીવકુ અખુટ ભભુત દીઓ ॥ તેરે કંથકુ મોર મુગટ દીઓ ॥ મેરે શીવકુ જટાકો મુગટ લીઓ ॥ તેરે કંથકુ વા

(લખમી પારવતીનો સંવાદ)

હો ગરૂડ દીઓ ।। મેરે શીવકુ વાહન નંદીલીઓ ।। તેરે કંચકુ માશ-બશત દીઓ ।। મેરે શીવને શાવણ માશ લીઓ ।। આલી કાહા કમીમે બે ચલીઓ ।। દુહો ।। તબ કહે લક્ષમી શુણો હો ગવરી ।। તુ બાત વીચારી બોલ ।। શ્રાવણ કાહારો હો રાખી ।। કઇ બશત રતકી તોલ

છપો- તીનના શુણ માશ બશંત શમે ।। જામે ગોપી ગોવીદ બશંત રમે ।। પીચકાંરી તે છુટે કેસરકી ।। છબી જોડ રમે પરમેસ્વરકી ।। રંગ લાલત માટે લાલ લતા ।। કુળાવનમા કેશર આલુ શુતા ।। દુહો—કોકીલા ટઉકા કરે ।। ગુંડે ભમર ભમંત ।। ધન વંન્દ્રાવન ભુમીકા ।। જહા હરી રમે બશંત ।।આલી એહ બશંતકી શાહેબી ।। એહ બશંતકો મુલ ।। હરખે હોલી પુજીએ ।। ઘુડસ ઊડત ધુલ ।। પણ વશંતકો વરણવ કીઓ ।। જેશી અગની જાલ ।। પણ શોભા શાવણ માશકી ।। જાહા શાગડી બાતકો શકાળ ।। છંદ—વીણતા શુણ શાવણ માશમે ।। જાહા ઊચેથી વાદળ નીચે નમે ।। જરન જરન બહુ નીરજમે ।। જાહા ઠાલા શરોવર લેહેર ભરે ।। પીઉ પીઉ બપૈઆ શબદ કરે ।। ઘર ઉઘર અંબર ઊર ફરે ।। ગળી ગોરૂ તે લીલાગા શચરે ।। હળ નાગત ખેકત ખેતી કરે ।। ઘેર ઘેરતા વેદ પુરાણ કથા ।। શુ જાણ જશ કરમ કો લેશ જથા ।। ઘણાણુ શીવ દેવળ ગંટગણા ।। શખી શાવણ માશમાં કાઈરે મણા ।। — દુહો — તબ કહે લક્ષમી શુણ હો ગવરી ।। તુ ળડી હમારી શાથ ।। શીર ધરાવુ ટોકરી ।। છીના લવુ કંઇલાશ ।। પણ કઇલાશ મારા કરમકો ।। શંકર શીર ભરથાર ।। તીન લોકમાં કો નહી ।। હમ છોડાવન હાર ।। પણ રીશ રૂદેમા બહુ ધરી ।। આઈ લછમી વાશ ।। કહા કહુ કીરતારકુ ।। જે શંકર દીઓ કઇલાશ ।। નારદ મન ભગવાનનુ ।। લક્ષમી શમરણ કીધ ।। નારદ કહે લક્ષમી શુણો ।। કોણ લહડુ તુમારી શાથ ।। જાઅ કહુ

લખમી પારવતીનો સંવાદ)

તારકુ ॥ દુર ધરાવુ વાશ ॥ લક્ષમી કહે નારદ શુણો એક હમારી વાત ॥ હું ગઈતી કઈલા
માં જોગણ લડી હમારી સાથ ॥ તબ નારદ કહે લક્ષમી શુણો જેશી શીવકી જોબ ॥
-છંદ— મોજુબ મગ આશાનપાં તબ ઉઠ ચલે કઈલાશમાં ॥ ભરાની ખાપે જંત્રકી
બજાવે તાન તંત્રકી ॥ જાહા બેઠીથી ગવરી તાહા નારદ આએ ફરી ॥ ઊઠી ભોમાનવાએકે
જ લીધો બધાએકે ॥ દુહો ॥ અરધપાત્ર પુજા કરી ॥ અતી આદર અતીમાન ॥ ગવરી કહે
નારદ શુણો ॥ આજ ગર આએ ભગવાન ॥ છંદ ॥ તબ બોલે નારદ રૂષી ॥ તુનો આદશ
ગતીમા શરવશતી ॥ તુજ થકી મોટી કોઇ નાર નથી ॥ તને જોગમા આ જુગચાર કહે ॥
તારો પાર પરમેશ્વર નારે લહે ॥ તારે ગેર ભંડાર કુબેર તણો ॥ તારે એક બાતમાં ... મ
ણા ॥ તારા પીઊમા કાંઇ ઠોર નહી ॥ તેતો તુજને કેમ ગરેરે શહી ॥ દુહો જાવો નારદ ક
હો હરેગુને ॥ જાહા ગણેરીનાર વળી ગવરી કહે નારદ શુણો ॥ તમો જુઠી વાત લઇને ફરો ॥
જગડો ગાલે ઘરે ગરે ॥ તમો ડરાતાથી બળો ॥ તબ ભાગી નારદ રૂષી ગયા ॥ આવીઆ લ
ક્ષમી પાશ ॥ મેં નીદા કીધી શીવ તણી શતીએ દીધો શરાપ ॥ તમ લક્ષમી કહે નારદ શુણો
એ શુ કીધુ નાથ ॥ શે નવ ગયા શીવજી ભણી ॥ એછે ભોળો નાથ ॥ રૂષી નારદ આવા ત
હી ॥ શીવજી કેરી પાસ ॥ એક વચન એશો કહુ ॥ જે ઊઠ ચલે કઇલાશ ॥ છંદ ॥ જોગીકા
યકુ વનમાં તપ કરે ॥ જોગી કાયકુ વનમાં ધીયાન ધરે ॥ તારી પારવતી તો પીયર ગઇ ॥ તારા
કઇલાશમાં તો કોઇ નહી ॥ તારો નંદીઓ બરાડે તા ઘાશ નહી ॥ એવી નારદે તો જુઠી વાત
કહી ॥ તેતો શંકરે કાને શત લઇ ॥ જટક સાદડી કરી ॥ પટકત પાવડી તાહા હાથ ધરી ॥
જટક પીતાબર હાથ ધરી ॥ ભોળોનાથ ચાલો કંઇલાશ ભણી ॥ તારે માતાએ મોહીની રૂપ

ધરી ॥ અરધપાત્રકી પુજા તઈયાર કરી ॥ એક ફુટેલી ગાંગર ભાંગે ભરી ॥ નંદીઆને નીરેલી ગારાગાણી ॥ ભોલોનાથ આવ્યા કઈલાશ ભણી ॥ તમ પારવતી પીંડકી પુજા કરે ॥ તબ શંકર ઉલટા રોશ ધરે ॥ કહે કરો વાક નથી હુ નારી તણો ॥ હુનો વાતના જાણુ પીહેર તણી ॥ મારે માથે છે તમ સરખારે ધણી ॥ એવા જુગતે જુગતે વચન કહા ॥ તમારે શંકરનો અંગ ટાહાડો થયો ॥ તારે શંકર બોલો મરાન થયા ॥ આપણે ગરકુ જો આગો લક્ષમી ॥ કાઇ બાત કહીશો નહીરે ગમી ॥ પણ એણીએ શકર ભીખારી કહેતયારે મે પણ નાથ ભીખારી કહો એમ બોલતા બોલતા રોશ થયો ॥ દુહે ॥ તબ ગવરી કહે સવામી શુણો ॥ એક હમારી વાત કહો મોટા કઇલાશપતી ॥ કે મોટા વઇકુઠ નાથ ॥ છપો ॥ વનમા જઇને તપ કરૂ ॥ ને તે ધાને હરીનુ ધરૂ ॥ વળી વનમા જઇને તપ કરા ॥ તે ભગતીએ વીઆચરવા ॥ દુહો ॥ ભરણુ પોશણ ભગવાનએ અનજળ એને હાથ ॥ આશરો એના નામનો એ મોટા વઇકુઠ નાથ ॥ એટલે કરશણુ ગરે આવીઆ ॥ ગરમા દીપકનો ॥ અગુગટો ગાલો નારીએ રોશ ગણો મન માહે ॥ કરશણ કહે લક્ષમી શુણો ॥ કોણ લડુ તમારી સાથ ॥ વાસત જાવુ બીજ તણો કાઢી મુકુ આજ ॥ લક્ષમી કહે શામી શુણો ॥ એક હમારી વાત ॥ હુ ગઇતી કઇલાશમાં ॥ જો ગણુ લડી હમારી સાથ ॥ લક્ષમી કહે શામી શુણો એક હમારી વાત ॥ મોટા કઇલાશપતી કે મોટા ત્રીભોવનનાથ ॥ હરી કહે મોટા હરી હર રાય ॥ અમ તમ દોનો એક હે ॥ દેહ જુજવા ધાય ॥ છપો ॥ મે જનમ ધરીને શુ કરૂ ચારી ગોકુળની ગાય ॥ બાલી મુને ભશમ [ક રો ॥ મને શીવજી એની પાઅ ॥ પણ ભંડારી કુબેરનો મુને દીવનાથે કીધો ॥ એક કુચીનો આરડો મુને શીવનાથે દીધો ॥ દુહો ॥ પણ ભરણુ પોષણુ ભગવાન એ ॥ અનજળ એને હાથ ॥

આશરો એના નામનો એ મોટો ભોલો નાથ ॥ લક્ષમી પારવતી એક છો જુદા નવ કહેવાય ॥ કરજોડીને વીનવું દાશત હમારો કસ્તુરચંદ ગુણ ગાય ॥ ઇતીશ્રી શવાદ લખમીજી પારવતીનો શમપુરણ થયો છે ॥ પ્રરત પ્રમાણે લખી છે કાનોં માતર તપાશી વાચજો દેશાવરથી એ પત્ર મળવાથી આગળની હતી તેજ સુધારી છે.

શ્રી કેવલ રશ લખોછે.

—:o:—

શ્રીગણેશા શાએનમા શ્રી ગરૂ શાએન માહા ॥ અથ શ્રી કેવળ રંસ લખો છે (છંદ મોતીદામ) પરથમ પરણાંમ તુજ ગણેશ ॥ શામી શુધ બુધ આપો ઉપદેશ ॥ હરી ગુણ ગાવાંની જે મને હાંમ ॥ મુજપર કરી દઆ કર ઉતમકામ ॥ શાંમુ જુવો શામી કહુ શીંશનામી ॥ ને પરથમ ગણપતી તુ પરણાંમી ॥ ઊમીઆ સુત કરો એવો ઉપગાર ॥ આવો શરણ શેવક પાણ શો પાર ॥ જાણી દીન દયા કરજો દઆળ હું અજાણો બુધીવનાનો બાળ ॥ ઘણા ઘણા ગુણ આપો ગુણવંત ॥ શોભે શુંઢ સુંદર ઉજવળદંત ॥ ચતરું ભુજ ચીતમાં રાખોની ભેદ ॥ આપો બુધી રૂડી વખાણવા વેદ ॥ માહારા મનમાં હરી ઇછા છે ઘણી ॥ હું ગાઊ ગંત ગોવીંદ તણી ॥ શરસવતી માતા જુવો મુજ શાંમુ માહારા કઇને ચરણે શીશ નામુ ॥ આપો મારી માતા અવીચળ વાણી ॥ કરો કરપા જન શેવક જાણી ઉગારો ડુબુ છું આ ઓવારે ॥ તમ વના સંસારમા કોણ તારે ॥ જીભયાએ વશીને કરો જતંન ॥ આપે મને ઓળખી રાંમ રતન ॥ પુરો

(કેવળ રસ.)

મનોરથ મારા મન તણા ॥ તે આગળ શેવક ઓશ્રારા છે ઘણા ॥ આપી વેદ વાણી કહુ. કર જોડ ॥ કવીજન મુને કો નહી દ ખોડ ॥ આપો મારી માતા અવીચળ વાણી ॥ ને ગાંઉ ગુણ હું ગોવીંદજીના જાણી ॥ સરસતી માતા જુવો મુજ શાંમુ ॥ ને કરો દયા હવે પ્રભુજીને હુ પામું ॥ ગુરૂ પ્રતાપે જો હુ ગુણ ગાંઊ ॥ માહારા જીવ પ્રાતકી પાવન થાઉ ॥ હરી તાહારી ગત હું એક ન જાણું વાણુ દીઠી વાત શીવાલાત ખાણું ॥ દેખાડો દયા કરી દીન દયાળ ॥ ને પરગટ થાવ ગોકુળ ગોવાળ ॥ આવો મારી દ્રસ્ટે હો પ્રાક્રમ તાહારા ॥ હવે વાલા જોજો વખાણ તમે મારા ॥ ઘણા દીવસ રહ્યા તમે છાંનાં છુપાઈ ॥ હવે કરૂ પ્રગટ રામદવાઇ ॥ અજાણ્યા નર હું જો આ અંતરજામી ॥ આવો હોમ સીએ કાનડ કાંમી ॥ પરદો પડો કર તીકમ તારો ॥ તુપુર મનોરથ મોહન મારો ॥ હવે નહી ચાલે કરે હેઠાણાહી ॥ પડશે ભોગવવું જે માથે વણાહી ॥ નાઠે નહી છુટકો હો કાનજી માહારા ॥ હવે ગુણ ગાઆમે તીકમ તારા ॥ હજુ શુધી હુ રહો થઇ જાલી ॥ તું ગોવીંદ છે માહારે ગાઢડી વાલી ॥ તુજ વીના ધણી બીજો નહી કોઇ માહારે ॥ ગણે તો ગોવીંદ હું દાસત તીહારે ॥ માટે માંન મેલી આવો પ્રભુ પાશે ॥ ઘણા દીન રહયો તમારી હુ આશે ॥ વાઅદ વાઅહે વીઠલ સુવાહે ॥ દલાશો દઇને સુનથી ધરાઓ ॥ હવે શામી ભાળ શામું ॥ તારે ચરણે શીશનામું ॥ તાહારો પાર ત્રીકમ કેમ પામું ॥ કર શો કૃપા તારે થાશે કલાણ ॥ કહુ તારો મારાં કહુ રાજની આણ ॥ હવે રાખીએ નહીં અંતર આજ ॥ મનમા મેહેર કરો માંહારાજ ॥ આવ્યો છઊ શરણે વાહાલા તારે રણે રીશ રાખતા અવગુણ જોઇ ॥ અવગુણ અનેક હાએજ માહારા ॥ તોએ ગુણ ગાઆ મે ત્રીકમ તરા હું ઝેલાજ છે લક્ષમી વર તુને ॥ આવી આપ દરશણ મોહન મુને ॥ હવે નહી ચાલે કરે ચા

(કેવળ રસ.)

ચુરાઇ ॥ ઘણા દીન મુકયો તે વીઠલ વાહી ॥ હવે કેમ અંતરજામી રહુ અલગો ॥ ટાટો પડો તારે પાલવે હુ વલગો ॥ હારો તો હેઝી તો ઝીતો મોંટા તણી મોહન એવી છે રીતે ॥ મોટા હોયતે કાંઈ મંન વીચારે ॥ હથોડીને આમ મારીએ અંધારે ॥ ભંગત શુ બોલા રહીએ ભગ વાને ॥ કશો નવ રાખીએ ગર વગુમાંને ॥ કપટ નહી કરીએ હો કાનજી કાલા ॥ મુકી દાને મોહન અંતના ચાંળા ॥ ચતુંરાઇએ ઘણે ઠેકાણે ઠગાઆ ॥ બળીરાં અને બાધતા આપે બંધાંઆ ॥ શાચુ કેતા શાંમી રખે ચડે રીશ ॥ તમે પોલીઆ થઇને રહયા જુગદીશ ॥ તાહા કરૂના મનોરથ ઓ ચવશો ॥ તારે તેતો લીધો વીપ્રનો વેશ ॥ જાઓ જંન નહીં માંહા દુ ખ દીધુ ॥ પાદી દંત શોવણનું દાન દીધું ॥ ઠગતા ઠગાઆ નીરજંન નાથ ॥ તેને દન દેવુ પ ડુ ફરી હાથ ॥ આતમારામ એવો અમરીખ ॥ દીધો શરાપ આપ હુંકમતે શીખ ॥ તેમાં શીક મારી કરી કીરતાર ॥ તે માટે તમે લીધા દશો અવતાર ॥ પ્રભુજી મુકો મનનો પંડપંચ॥ વનમાહે મોકલા પાંડવ પંચ ॥ શતીનાર દ્રુપતીનાં ચીરકાડા ॥ નવશે નવાણુ તે પ્રભુ તે પુરાપાડા ॥ તારો પાર ત્રીંકમ કેમ લાવે ॥ મુઢે ભરી ઓખલે એક બાધે ॥ ખુટે નહી ખેલ આવે નહી આંચ ॥ ભરે શરોવરે સુડો ભરે ચાંચ ॥ માહા મેઘ ધારા તણી કેમ તુટે ॥ દા રીઆના ઉદ કહું લેચાન ખુટે ॥ જીભ્યા માહારીએ કશુ જાણે વખાણી ॥ નહી શમરથ હુ શારંગ માણી ॥ શાંમી શેશનાગ કરે અસતુતી એવી ॥ શોભે ફેણ શહેરતખ બેજીભ્યા જેવી તારો પારતો હો પ્રભુજીન પામે ॥ જીભ્યા માહારી એક વખાણે શુરાંમ ॥ કંથનકી ડીન શુણી કીરતાર ॥ પુરણાનંદ પુરણ અપરંમપાર ॥ નથી ઠોર ખાલી તુજ વનારેશ ॥ રજતજ માંતુ આપ અલેશ ॥ અવની આકાશ જળ માહે જેવો ॥ પવન અગ્નીમાં તીંકમ તેવો ॥

(કેવળ રસ.)

પપર માંહે પુન પવીત્ર ॥ શુકાલીલા માહે તુ ભુંદર ભીંત ॥ શંપલ ઘાત શો ત્રણ માહેતુ ॥ શાં
મી વાસુદેવ વીતી કહુ શીરાનામી ॥ ઘણા દીન તે મને ભુલો ભમાવ્યો ॥ ભલો ભેદ રાખીને
રંગે રમાવયો હવે તુમે જાણ્યો દયા થકી દીઠો ॥ તુંહે આદ અંત લગી માહા મીઠો ॥ ચા
લ ફર છે ॥ તુહી નીરાકાર નીંરંજન દેવ ॥ તુંહી કીરતાર માહામાદેવ ॥ તુહી અલખ અગો
ચર ભેદ ॥ તુહી પુંરાણ કુંરાણને વેદ ॥ તુહી બ્રંહમાં એ પુરંદર હીસ ॥ તુહી દીગપાલ દસે જુ
તદીશ ॥ તુહી બુદ્ધો બાવનવીર ॥ તુહી પરમેસ્વર મોટાવીર ॥ તુહી દેવદાંનવ આપો આપ
તુહી માહા શીતળ તાપોતાપ ॥ તુહી સુખ દુખ વલાવ ઘહાંણ ॥ તુહી લખ ચોરાશી ચારે ખા
ણ ॥ તુહીં અવની પતીમા અબધુંત ॥ તુહીં સુખ દાઇ દાનવ કેદુત ॥ તુજ વીના ઠાલો નથી
કાંઇ ઠાંમ ॥ તુહીં રૂપ કારણ કેવળરાંમ ॥ તુહીં ગોવીંદ તુંહી ગોપાળ ॥ તુહીં બ્રીજબાલ તુહીં
માહાકાળ ॥ તુહીં અંતરાપત અંતા અવક ॥ તુહીં પેલા માં રંકામાંરંક ॥ તુહીં નીકલ કંકલક
કલાણ તુહીં માહાજાણ અજાણ શુજાણ ॥ તુહીં નરનાર વેહો ખસંત ॥ તુહીં પ્રભુપાર અપ
ર અનંત ॥ તુહીં કુરન કર કાનકરૂપાલ ॥ તુહીં દુખભંજન દીન દયાલ ॥ તુહીં પુરણાંનંદ
પ્રાણજીવન ॥ તુહીં ચંદ્ર સુરજરહેણીદીન ॥ તુહીં વનશપતી ભાંર અરાડ ॥ પ્રભુ તારો કો
ઇ ન પામે પાર ॥ તુંહી રાંક સાણો રણછોડરાય ॥ તુહીં ધરમ કરમ નેના અનાઅ ॥ તુહીં
પરમેશ્વર પુનને પાપ એકાએક અનેક આપો આપ ॥ તુહીં મનમોહંન માને બાપ ॥ તુહીં
અતી અનેર ડોબાપ ॥ તુહીં તરૂવ તુહીં તરમુલ ॥ તુટી થડ ડાલ તુહીંમાં મુલ ॥ તુહીં મા
હા યોગી ધરંધીર ॥ પાપી તુપર ઘટ શામ શરીર ॥ તુહી દયાવંત છું દીંન દયાલા
તુહીં માહા દુષ્ટ દુરીજન કાલ ॥ આ સંગને આવ ગણેરી આશા ॥ તુહીં ભરપુરણ તુહી ની

(કેરબા રસ.)

રાશ ॥ તુહીં અલઆમાનો અલગો આમ ॥ વલગો આવે આતમારાંમ તુહીં ન્યારા મા ન્યારો નાથ ॥ તુહીં કીડી કુંજરકા અરસુર ॥ તુહીં દાતાર ભક્તો ભરપુર ॥ તુહીં લોભી લંપટ કપટ કુડ તુહીં હીરાવેદ હરી માહા મુઢ ॥ જાણો જાણ તુહીં માહા જુગદીશ ॥ અજાણ્યા આ ગળ ધુણે શીંશ ॥ તુહીં ઘર આગણે ઘણે ગાટ ॥ તુહીં વલી વહે બારેવાટ ॥ શેરડીએ ચાલો હો શુંદર શાંમ ॥ અવલા નવ થઈએ આતમારામ ॥ તુહી અંદ અંતલગી વલી એક ॥ તા હારી ત્રીકમ મોટી ટેક ॥ તુહી ત્રીભોવનમાં ત્રીકમ ॥ તને તાહારી ગોવીદનથી ગંમ ॥ આ મ નવ ભુલી જઈએ આપ ॥ વાહાલા બહુ ભોલા છો આપ ॥ ઢાલ ॥ કરો લીએ જાલમાં ડીજેમ જાણી ॥ રહયો પહ્દે પરમેશ્વર પાણી ॥ ગુથતા સુગુંધી ફરતી ફરીને ॥ રહો મુ ઢ મુરખ માહે મરીને ॥ એવી તે ઉપાદ કરી છે અનેરી ॥ ગટ ગટ માહે રહયો ગટ ...રી ॥ એક કણથી કણ અનેક થાએ ॥ તેતો કેમ જુજવા જાણ્યા જાઅ ॥ તેમા તું એક અનેક અ પાર ॥ પ્રભુ તારો કોઈ ન પામે પાર ॥ કાલા વાલા કરતા કઠણ કેમ થાવો ॥ તુ શેશને શા થરે શુ શુહી રહયો ॥ આવી આપ દરશંન મહાદન જાણી ॥ જોજો વાહી રાખશો રૂખમણી રાણી ॥ શોળ શેહેશ્ત સુંદરીઓછે સંગ તારે ॥ તેમાથી અદખી વળી કો અવારે ॥ કોઈનુ કહુ કાને ધરણી ધર ધરશો ॥ તાહારે માહારૂ કારજ કાહા થકી કરશો ॥ વીચારવાન રેશો વીઠલવાત ॥ ગુણઅવગુણ ન જોશો નાથ ॥ જોજો માહારા વાલાજી લાગશે વાર ॥ જાણી જન સેવકને કરજો સાર ॥ મેહેરોમાં આવીએ દીનદયાળ ॥ નઈણે નરખીને થાવું નાહાલ ॥ તારૂ મને મુખ જોયાના કોડ ॥ આવો રંગ રશીલા રણછોડ ॥ હું તો માહા રાંકછુ રામ ॥ આવો શરણે ઉગારો શુંદરશાંમ વાહા મારા વાલીએ માહરા વાન ॥ દરશન

(કેમળ રસ.)

કેઈ દીજીએ દાન ॥ અનાચક આવી જાચેજેઅ ॥ ઘણુ નથી માંગતો કાનજી કોય ॥ દરશણુ દે રણછોડ રાય ॥ તેમાં તારા બાપજીનું શુ જાય ॥ નથી એક દોકડો બેસતો દામ ॥ શંક તણુ કારજ થાશે રામ ॥ મનમાં મોહન કરવી મેહેર ॥ તારી લક્ષમી વર મોટી લેહેર ॥ લેહેરોમાં આવીએ દીન દયાલ ॥ નઈણે નરખીને થાવું નાહાલ ॥ કાનજી કુડા કલજુગ માહે ॥ નહી છેક શું આમન ગેગ થાય ॥ કઠણુ ન થઈએ કાન ગોવાળા ॥ તમો છો ભગતના પ્રાતી પાળ ॥ બરદ બાના તણુ રાખવા રાજ ॥ દશે અવતાર ધરા કોણ કાજ ॥ મેહેતો માહરૂ તનમન ભુંદર બેઠું ॥ ભગતોને કારણે તે માહા દુખ વેઠું ॥ ધરૂ મેનાનું રૂપ આપે અભેદ ॥ શંખાશુર મારચા ॥ વાલવાવેદ મલા દેવ દાનવ શાગર તીર ॥ મથયો મહી શાગર ॥ રગુર્ઠાં ધરૂ ॥ રૂપ કછબ કરૂ જંતન ॥ ચતરૂ ભુજ કાડા તે ચઉદ રતન ॥ વલી વલી વેહેરાનું ધરીયું રૂપ ॥ ભલો હરણા કંશ મારો ભુપ ॥ ડીઢા ઘેરેહમાં અવની રાખી જમ ॥ પ્રભુ પેહેલાદ ઉગારો તન ॥ નરશાઈ રૂપ ધરૂ નીરધાર ॥ ને મારો હરણા કશબ લાગી નહી વાર ॥ વરી ધરૂ ॥ વામન રૂપ પીશાળ ॥ છબોલ લછ (દવ) ઓળવી જાળ ॥ જાલી કરમાં ફરસી ફરસુ રામ ॥ કર એવું કોય કરે નહીં કામ ॥ હણી પોતાની માત ॥ કાનજી કાહાની ॥ દીઠે તમને ત્રીકમ દયા ન આવી ॥ કીયા તારા ગુણ ગાવુ ગુણવંત ॥ ક્ષતરીઓ કેરો તે આણો અંત ॥ સાતમે રામ લક્ષમણ વીર ॥ ને દશરથ કેરી ભાંગી ભીડ ॥ જે જે કાર વરતાવો જુગ માહે ॥ ને માઇરા દઇત તારણ કારણ કાચ ॥ રૂશીનો જે જગન કરાયવો જઈ ॥ ને શાધવીં નારને લાયવા શઈ ॥ ભાયગુ જઇ ત્રંબક જનક ગરે ॥ ને પ્રભુ તાહારી કોઈ ન પીછે ફેર ॥ વળી વળી વચન પાળવા તાત ॥ ભોગવુ વન તે વઈકુઠ નાથ ॥ બાર વરસ રામે વેઠા વનવાશ ॥

(કેવળ રસ.)

લક્ષમણ વીરને સાથવી પાસ ॥ સુખ દુખની ગમતાતાદન ॥ એતામાં એક થયું રે વીઝન ॥ સીતાને હરી ગયો રાવણ ॥ પ્રભુ પેમદાનું રાખુ પણ ॥ શામી જઇ સાગર બાંધી પાગ ॥ પાણીમાં પથર તારીયા રાજ ॥ શોવાણની લંકા લગાડી લાય ॥ રાજા રામે મારે રાવણ રાઅ ॥ ભભીક્ષણ ભાઇ પોતાનો જે ॥ આપી રાજ અમર થાપીયો તેહ ॥ મથુરામાં પ્રગટા પ્રાણજીવન ॥ ક્રસન પક્ષ અષ્ટમી કેરો દીન ॥ વાસુદેવ દેવકીની પુરી આસ ॥ નખેતર રોહેણી શાવણ માશ ॥ કાલા ગરેહમાંએ કરી કુરાઝા ॥ જાણી દનદેવ દામોદરારાય ॥ પાપીએ બહુ કરીતી પીડ ॥ ભગત જાણીને ભાંગી ભીઠ ॥ દરશણ દીધું દીન દયાળ ॥ પુરણાનંદ પુરણ કંશનો કાળ ॥ દેવકીને ગરભ રહો તો જે ॥ ને આળ પપાળ થઇ ગયો તે ॥ ઓઇંગે બેઠા આણંદ રૂપ ॥ તાહારૂ સુંદર શામ સરૂપ ॥ ધરે ચારે મુગટ કુંડલ કાન ॥ ને ગુંજાહાર ભુંદર ભીનેવાન ॥ એવા તમારા આણીઆળા લોચન ॥ શુંદર શામ મનાહરગન ॥ જળહળ જલકે કરણ કપોળ ॥ ને જાણે ચંદ્રની કળા શોળ ॥ લેલાવટે કેશર કેરી આડ ॥ દરશણ એવું મને તું દેખાડ ॥ વરણાગીએ વરણાવી જાય ॥ છેલાહીની જુગત જાદવરાય ॥ ભરગુટી ભામર વંક વનંક ॥ ને કાનજી કેશણ કટીનો લંક ॥ મધુરી મોરલી મુખનો મોડ ॥ ને જેજે રંગીલા શ્રી રણછોડ ॥ પીતાબર શુંદર પેહેરૂ સાર ॥ પાળવે ગુગરીનાં ઘમકાર ॥ સંખ ચક્રાર ગદા પદમ પાણ ॥ પરેમધી પ્રગટા વઇકુંથ રાય ॥ પ્રભુ માહારા પ્રાકમતાહારા શુધે ॥ આજાણ રેહયું ગરૂડા રૂઠ ॥ ટાળવા ત્રણ ભોવનનો તાપ ॥ અહી રામા આવી છપાડું આપ ॥ ક્રશણ રૂપ ધરૂ કીરતાર ॥ ને આઠમે ગોકુળમાં અવતાર ॥ વળી આણંદ કરૂતે નંદરયને ઘેર ॥ પ્રભુ તારી કોઇ ન પીછે પેર ॥ બાળા પણ ખેલીઆ બાલમુકંદ ॥ ચારી ગાય ગે

(કેરવળ રસ.)

વાળા થઈ ગોવંદ ॥ જશોદના પ્રાણ જીવન જીવન ॥ ગોપી ગોપ નંદજીને ધંન ધંન ॥ ધ
ન ધંન જમુનાજી । તીર જેમાં તમો જીલા હશે જદુ તીર ॥ ધંન ગામ ગોકુળ ગોપી ગોવા
ળ ॥ માંગી લીધા માખાણ દીન દયાળ ॥ ધંન ધંન આહીરનો અવતાર ॥ ને પ્રગટા આ
ણંદ રૂપ અપાર ॥ ધંન ધંન કદમ કેરી છાય ॥ ને બેઠા હશો તારણ તીકમ તાએ ॥ ધંન
વદ્રાવંનના વંશી વડ ॥ ધન એ ધરતી અતી ઉલટ ॥ ધન કુંજગલી જુગળ કીશોર ॥ ધંન
મોરલી ધર મરકટ ચાર ॥ વલણ ॥ ધંન ગઉ ધેન ચતરૂ ભુજ ચારી ॥ ધંન વાછરૂ ધંન
બીજની નારી ॥ ધન ગોવરધન ટચલીએ ટોલો ॥ ને કાલીનાગ નાંથો રંગ રોલો ॥ ધન ધ
ન માટી આરોગા માહાવ ॥ ને તજી ખટર સંભલો થયો ભાવ ॥ જશોદાએ જારે જોયું વદ
ન ॥ મુખમાં દખાડા તણ ભોવન ॥ અચરત માતા પામી મન માંહે ॥ ધરૈ મુખ આંગલી
કારણ કાય ॥ વળી મન મોહન મુકાં તે માયા ॥ ભુલી ગઇ ભામની દાળજી ડાહા ॥ કુંવર કંઈ
કામની હેતે હુલાવે ॥ જશોમતી જાણીને લાડ લડાવે ॥ એક દીન ભરા ગોરશાની ગોલી ॥
ધુતારે તે ધાહીને નાખી ઢોળી ॥ અનુખલે અંતરજામી બંધાયા ॥ ને કોણ કારણ તમો કાંન
જી નવ અકળાયા ॥ મોડા તમો જમેલા ॥ અન જળ જારે ॥ ને અચરત પામુ હરી શાંતા
રે ॥ પુરા તારા પ્રાક્રમ પ્રાણજીવન ॥ ને વગાડી જઇ મોરલી વંદરાવન ॥ વાકુળ કીધી તે
બીજની નાર ॥ ને તજી ઘર નીશરી ગોકુળ બાહાર ॥ એકે પેહેરા અવળા આભરણ અંવ
ગ ॥ તેને લાગ્યો રશીયા સાથે રંગ ॥ એકે ઓઢો ચુંચણીઓ પેહેરાં ચીર ॥ ભુલી ગઇ મહી
લાવા નીર ॥ એકે આંજુ નઇણે શીદુર શાર ॥ ને કાજળે માઘ ભરો નીરધાર ॥
એકે પેહેરૂ કરનુ કંકણ કાન ॥ ને તજી ઘર નીશારી રડતી રાંન ॥ એકે વાછરૂ ને વરાસે

(કેવળ રસ.)

ગોપાળ ॥ પોતાનુ તાણી બાધુ બાળ ॥ પ્રભુ શરણે આવી તમારી પાશ ॥ અબળ જાણી પુરી આશ ॥ મારી રંજની કરી પ્રગટાશ ॥ ગોપીઓ રંગે રમાડી રાશ ॥ મારયા કહીવ અનેક અપાર ॥ પ્રભુ તાહારો કોઇ ન પામે પાર ॥ માશીનો કાહાડો પીઠળ વંશ ॥ હનતે મારો મામો કંસ ॥ છુડાવ્યા માત પીતા પરીવાર ॥ માહારેતો વીઠળ તાહારી વાર । જુઠા રૂપ ધરીને બેઠા વીર ॥ પામે દુખ શંસાર શામ શરીર ॥ શારી બુધી હોકો તણી ફો લીધી ॥ ધણી કુળ [illegible] દીધી ॥ કહોકો અકરણા કથા રશ ગાતુ ॥ કહો કોઇ દેવ દરશણ જાતુ ॥ કહો કોઇ શંતની શેવા કરતુ ॥ કહો કોઅ ધાન હરીનુ ધરતું ॥ કહો કોઇ આચાર શુ રેહેતુ ॥ કહો કોઇ કુડ કપટ નવ લેતુ ॥ કહો કોઇ ધરમને રંગરંગ ધાતુ ॥ કહો કોઇ કુડે કોક ન થાતુ ॥ કહો કોઇ વીમની કરતુ શેવા ॥ કહો કોઇ ટળવલતુ દાન દેવા ॥ કહો કોઇ ભુખ્યાનુ મુખ નવ જોતું ॥ કહો કોઇ મુવાને આમન રોતુ ॥ કહો કોઇ જાણુને બાળતુ જાડું ॥ કહો કોઇ લખાતુ રૂડુ આરકુ ॥ કહો કોઇ ગાયને ગાળન દેતુ ॥ કહો કોઇ કળાનુ દાન ન લેતુ ॥ કહો કોઇ કામાર થાતુની તારે ॥ કહો કોઇ જલવલતુ નર્કી પારે ॥ પેહેલો એવુ શત હતુ મારા શામી ॥ હવે અતી કાપાળ અંતર જામી આવ્યો કળી કાલ કલંકી કરોછો ॥ જાથો દુરીજન શંતને ડરાછો ॥ દેવ દરશણ ગયા દેવ ટાહી ॥ ખોટા શીધ રહ્યાછે છના છુપાહી ॥ હરી કેમ ધરમ ગટી ગળી છે ॥ હવે કહોને શશારમાં શુ રહુછે ॥ પીડાછે પદીત વેદ પુરાણી ॥ પીડાય છે સદરી શાસ્ત્ર મણી ॥ પીડાઅછે ગાઓ ગોપીનાથ ધણું ॥ મારે ઓછુ ત્રીકમ છે તમમણું ॥ પીડાઅછે પ્રભુ પરજા તમારી ॥ વાલા કાંઇ જુઓને મન વીચારી ॥ જુગપાહે જુડ મડાણીછે જાળ ॥ નથી કોઇ

(કેવળ રસ.)

રામ નામનો રાજી ॥ અધરમી આયા કરેછે ગણેરા ॥ ધણા ઓવાં આછા કટકા કરે ॥ કરે
અગ ... ને ખોટાઇએ ચાલે ॥ તેને શાણી આટકી આપમાં આલે ॥ આંધા થયા ઘર ધંધા
માં ભુલી ॥ ફરેછે બાપડા ફોગટ ફુલી ॥ અઢધા વલી અનેક અહંકાર આણે ॥ જીવ્યા
ની જુગત કોઅન જાણે ॥ કરે મન મોટાઇ મુરખ માહાલે ॥ કરી કરમ હેન અધુરાઇ
મા ચાલે ॥ કઇ કુટી મુ ॥ કલજુગ માંહે ॥ કરો હવે કીરપા કાંએ ॥ કુલો માહાલાં
ફધુ શીક ધું રામ ॥ આવો શરણે ઊગારો સુંદરશામ ॥ કારણ નવ ... કલજુગ માંહે ॥
હવે પ્રભુ મુકતા જાણીએ બાહે ॥ પડદા ભાંગીએ પ્રાણજીવન ॥ મનાવીએ મોહન માર
મન ॥ કરો ભેદ રાખીએ નહી ભગવાન ॥ દરશણ કેરું દીજીએ દાણ ॥ હવે કેમ ચાલે
ત્રભુજ માહારે તમ વના સંસારમાં કોણ તારે ॥ માટે દયા કરી દો દીન દયાળે ॥ બલી
તારી સુંદર લાગી બાળે ॥ આવો આવો અંતરજામી આગા ॥ આગી દીન દીઠે મને દુખ
લાગે ॥ મારા રામજી કઇ નહી મન વીચારો ॥ ગરી ગરીબનો છું ગુનેગાર તમારો ॥ અ પુ
રાના અવગુન હોય અનેક ॥ પુરા હોય તે અંત મોરે નહી રેખ ॥ ... છોરૂ છે અ
માટે કેમ પોતાની માપલ ટાળ ॥ વાહાલા મારા ગણો મુને તમારા વીરાનારા ॥ ઉમેદ છે અદ
કી પુર વીસવાસ ॥ આશા ભંગ કરીએ નહીં કીરપાળ ॥ દરશણ દીને દીન દયાળ ॥ હવે કે
મ વીકલ વેરા થાય ॥ તમો વીના દીન દોહલા જાય ॥ મુગા ... નહીં મન મો
હન ॥ શામી જુવો શામી છુ શેવક જન ॥ કાલાવાલા કરે છે બચારો બાળ ॥ દયા નથી
આવતી દીન દયાળ ॥ ભગતને ભીડ સુંદર તુને ભીડ ॥ ભગત પીડાએ ગણી તમને પીડ ॥
... તે અનેક જન અપાર ॥ હમારે તો વીકળ તાહારી વાર ॥ મુકાવશો મગર ઘરેથી કરો

(કેવળ રસ.)

ગછ ॥ તેની ચંતા કરીને અંતભુજ ॥ આણુવણપાએ ધાઆ પરી ભંમ ॥ આપયુ વહાલુ તા નુ કેરયુ કમ ॥ કુરને આરીઆળ અશાન કેસુ આપીયુ ॥ તે દાશાનુ દુખ દાલીદ્ર કાપુ' ॥ નવા ઉગારીઓ અંતરજામી ॥ તાતુ' ॥ તેળ તાકુ કર મારા સ્વામી ॥ પભુછ પેહેલાક ભગ તમારે ॥ રાખી લાજ નાથછ રહો તુ ન્યારે ॥ ચંદ્રહાશને કીરપા કાહાન તે કીધી ॥ વ ખ દેઈને વીખીઆ નાર દીધી ॥ અધરમીને ઈાઈ અજામેલ જેવા ॥ ગુણકાના સંગી અ ગનાની એવો ॥ થયાં અંતકાલ આવયા જંમ જારે ॥ પોતાના બાળક બાલાવીએ તારે ॥ ધાએ તુ નારાણુ આ કુરવને કહુ' ॥ તેતો કેમ અંતરજામી લહુ' ॥ આવો અણતેડા મા ગલો ધીર ॥ આપયુ તેને શાંસ શરીર ॥ આપે ધાતો હેડે તુ મોટા છે માહાવો ॥ ગારે વધ કારે શુ આવક આળશ લાવો ॥ હુંતો હરી હરી કરી બોલાવુ. ॥ તું અંતરજામી કાતે કે ન આવી પાંડવની પુઠ રવડો રાંન ॥ માહારૂ કહુ ધરતા નથી કાન ॥ અરજુનનો રથ આપે ખે ડો ॥ અઠ્ઠેર ઠેકાણે થયો અણ તેડો ॥ ગણુ દાશાવાલા કરુ છુ' હુ કામી ॥ હઇએ તારે કે આ નથી મારા સ્વામી ॥ પ્રભુદ્રુપતીની તમે પતરાખી ॥ શકલ લોક જાણે પુરી નર શાખી ॥ શાકળ લોક જાણે પુરી નર શાખી ॥ નવશો નવાણુ પુરાં ચીર કોરા ॥ કહા કહુ ગકરમ તો કમ તાહારા ॥ મુજ ભણી હવે ભેટ કરો માવા ॥ કાહાનછ કઠણ થયા છો શુ આવા ॥ મેળા આમલો મનનો મોરારી ॥ આણે રામે આવી પુરો આશ હમારી ॥ આપયુ શરણ તેને છો હે કેમ કીજે ॥ મલાશુ કાનછ કપટ નવ કીજે ॥ પ્રભુ ધાવ પુરગટ આનંદ આણો કુને દશા ને દાશને દાશ જાણો ॥ વમળ મન કીજે દા કાનછ કાળા ॥ આવી આપે દરશણ દીન દ આળા ॥ પુરવ જનંમની પીત શંભાળી હવે મુજ શામુ ભુંડર તમે ભાળી ॥ પીતે ધરી ભરમ

(કેવળ રસ.)

ગોકુળ ગામ્મ થારી ॥ પીતે ગઈ તમની અહલ્યાઓ ધારી ॥ પીતે પરશોતમ તમે પાંડ
વારા ॥ લાખા ગ્રહમાંથી આપ ઉગારો ॥ પીતે પુરણાન'દ રહ્યા હો રાજી ॥ કુબેરે આં
ગી આલાજી ॥ પીતે વાસુદેવના પુત્ર કહેવાણા ॥ પીતે અન માંગ્યાની હાંડી હાથ ॥ પીતે
જસોદાજીને ઘેર પધારા ॥ ગોપી ગોપ ગોવાળા માટે ગોધારા ॥ તારી ગત ન્યારી છે શાર
ગપાણી ॥ પીતે કુબજા છકરાં પટરાણી ॥ પીતે બળને દ્વારે જાચના કરા ॥ પીતે પ્રભુજી
પોળીઆ થઈ રહ્યા ॥ પીતે સુદામાનું દારીદ્ર ભાગું ॥ પીતે દરશણ કું મોહન માગું પીતે
નરશઈઆને આઈપો હાર ॥ મામેરૂ પુરૂ નવ લાગી વાર ॥ કીર્તનામ દેજું છાનરૂ' છાનકું' કુ
નીઆમાં કોણ ગણી તને દાકું ॥ જે દાની આસ તમે પુરી પાળી ॥ મોક્ષ નારહે જુગદીશ
જીવાળી ॥ મીરા બાઈનું' વીખ અમરૂત કીધું' ॥ દરશણ દીન દયાળજી દીધું ॥ મારે વારે કેમ
કરે કઠણાઈ ॥ પ્રભુ પીતની રીત હવે જણાઈ ॥ પડે કામ તારે પુરૂ પરખાએ ॥ અધુરે ર
ળા અમથા ધોળાએ ॥ જેને વીતી હોય તેતો જન જાણે ॥ અજાણ્યુ મનમાં હુંકાર આણે
પીતે સુખ પલક મને નથી પડતું ॥ જેને રંગ લાગો તે તો રહે રડતું ॥ ચાલતા હાલતા પર
ભુજી પોકારૂ' ॥ જાગતા સોવાગતા ધરૂ' ધાન તારૂ ॥ આવી મલો જારે ભાગે દુખ ત્યારે ॥
વાઅદ ગાઅદ કાએ મને તુ મારે ॥ સુખી દે મોહન તુ મનનો ગાયેંદા ॥ હવે વટે છે વા
હાલા તારો વાએદા માતાનો કોનેથી ઉપના આપે ॥ હુનો રહ્યો જગદીશ જાપે ॥ ભુંડા તે
તો બીક ભગતની ભાગી ॥ મારે વારે વીઠલ કેમ વાર લાગી ॥ બોલને બાપજી મે તારૂ શું બ
ગાડ્યુ ॥ ચાલે નહીં દન વાહી વરશ કાઢ્યું ॥ ગરીબ છું ગોવીંદ જો તું મુજ શામું ॥ મા
હારા દરશ હીન ચરણે શીશ નામું ॥ કઠણ કેમ થયા કળજુગ માહે ॥ હવે ભેદ રાખો નહીં

(કોમળ રસ.)

કાનજી કાળે ।। પડે ચુક ચાકરીમાં જો દેવાળે ।। તો એ મારા નાથ નવ ગુણ કેમ કહાવો ।। તારો છોરૂ છું હરી હું અપરાધી ।। આવયા શરણે તારે પશુ રાખ બાંધી બાંધી મુકી છે લાખ દુખ દેખાડે ।। ભાગે તોલ તેનો આગળથી ઉગાડે ।। માટે કહ્યો જાહેર ।। હવે ઘેર જાણો ।। વાલાઓ બોલુ છુ રખે રીસ ન આણો ।। નહી લાજ રાખુ હવે લાલ તાહારી ।। આણે શામે આવી આશ પુરો માહારી ।। આવ્યો શરણે તેને છેહ કેમ દીજે ।।મહાપ્રભુ કાનજી કપટ નવ કીજે ઉગાડુ છું આપ આવની કર વેઢો ગણ્યો પટડો રાખે છે પહેલો ।। તુંતો માહા ઠગ હોશ છે ઠગારો ।। અધરમી અકરમીને માણસ મારો ।। દુરજન દુરમતી કારો ।। નધારો ગટાકો ।। અવંશો અટારો અહંકાર ભંકાર સંસારી સાવલો ।। વહી લેહી વહારી અવળો પહાણી પાણી આણી તુ રૂડો ।। પરતક્ષ પામી કરતાર કુડો ।। હણી માતા હાથે ગાહી નવ હલા ભારંગ રૂ ખશશોનો આણ્યો અંત ।। મોહન મારી મામી વળી મામો કંસ ।। કાળા કઉખાનો કાઢો ત વંશ ।। અભીમાન ભાણેજ પોતાંનો કાઢે વો ।। પરણુ તેહ ચકરાવે ચાલો ।। ધર રૂપ ઉંદરનું કુડ કીધું । કરકુનાં દગરણુ તણું દાંન દીધુ ।। રહે તુ કટંબ કબીલો હરીને ।। છપન કોટ જાદવમાં વીચરીને ।। જરા સંગા જાઓ જુગદીશ ।। માગી લીધુ જુધા રાખી મંન રીસ ।। ભીમસુ ભડાવો કવચ હરીને ।। મારો રાજા કરણ અપત કરીને ।। એવા પરણુ પરાક્રમ છે તારાં પુરા ।। થોડાં કહાને અનેક રહ્યાં અધુરાં ।। દીન દીન પરતો માહાદુખ મોડે ।। એક લખ ભાગેને શવાલાખ જોડે ।। એમ તને અડતુ નથી એક કરમ ।। મોટા મોતે [illegible]રો લહો નહી ગરમ ।। સાચુ કહેતા શામાં રીસ રહી ચડતી ।। તારી વાત એક ગુને નથી જડતી ।। વળી કેશવા લંક મરેલ છાનો ।। મારૂ કહુ મોહનજી તમો માનો ।।

(કેવલ રસ.)

બસો ઓાહુ ધુનથી બડભાગી ॥ માહામા માહા કહુર ગુરાહી ॥ વસા મન કીજે વાળ [illegible] [illegible] ॥ માહુકેન શઈદાસ દરશણ આગે ॥ ભુલા ગઓ ભુલી સકે સુખ. વાસે ॥ જે [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] શાગાતે અહંકાર ના કીજે ॥ પ્રભુ પંડમાંથી પરગટ [illegible] ॥ [illegible] [illegible] મા રહીએ ॥ નથી વેગળા નાથને ઠામે જાણું ॥ ગંટમાંહે ઓાનદ વેદ વખાણું ॥ [illegible] [illegible] [illegible] કીધો ॥ થાકા માગ [illegible] મારથ સીધી ॥ પાંચે તત્વ [illegible] તેનાં પાંચ રંગ ॥ ખટ ચક્ર અસ્ટ કમળ એક અંગ ॥ પરીલ પથવી [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] આભરણ તના રંગ રાતાં ॥ નીલા પવના એ પાંચ તતવ પુરા ॥ [illegible] [illegible] એ સાની આધુરા ॥ નવળ નાર શાથે નવળ નેહ કીધો । [illegible] [illegible] [illegible] પાણી [illegible] ॥ એ ગળાપે ગલાસુ અમણાની સંગે । રૂડી રીત જાણું [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] બહુ નીત થયા ॥ એકવીશ હજાર [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] અંમર ગાજે ॥ ગનનન ગંટ અણહદ વાગે ॥ કણુણુણ [illegible] કરી ગુગરી [illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥ ઠણુણુણને પુર માહે ઠમકે ॥ [illegible] ગુણગુ ॥ [illegible] જોત [illegible] ॥ મધુરી મોરલી વાહલા માહે બોલે ॥ સુણી સેરાનાગ મન ડોલે ॥ રોહા મોહા મોટા મુનીવર ધુન ॥ સંપ તને હવાજે શોહામણું સુન ॥ વેર્ત રહી જમુનાં જુગત તાહારી જાણી ॥ રંધાઓ પવન પલા આની પાણી ॥ દવાર દેવ આ દરશન દીધા ॥ એમ નહી માનુ હો અંતર જામી ॥ કરો વાત પરગત કાનડ કામી । આવો આવો મલીએ આલીગન દીજે ॥ શામીતારે શેવકનુ મન રીજે ॥ પટંતરે ભાગ પ જુગો પરદા ॥ મને કહે માગ હવેશો હદદા ॥ દાતાર હોયતે કરપી ન થાએ ॥ જાજુ

(કેરળ રસ.)

હેતા જાચકનુ પણ જાએ ॥ નથી લોભ કરતો પરણુ પાએ લાગુ ॥ હ
માગુ ॥ એટલે રસીઆત રહોઘુ રાજ ॥ નથી કરતો હું જુગદીશ
એવો માહા સતવાદી ॥ નથી વાગવા જોગ કુ અપરાધી ॥ મોટા
શીશ ॥ મનમા જાણુ જે રએ કરે રીશ ॥ ઉભ્યા કેમ ઉપડે જાણ
રશાગુ હેતા અસેતા ॥ પરણુ થાવ પરગટ દેવ ॥ શામ તારી એક ન જાણુ ટેવ
ણુ સુદર ભંજન ભગાહી ॥ જાણુ પુજા આરચા ગુણગાહ ॥ નજાણુ પર
પુરે ॥ નજાણુ આજાર અંગ ન્યાન અધુરો ॥ નવ જાણુ વેવીક વેદાળ ॥ નવ જાણુ
ગુણ અવગુણ ગોપાળ ॥ માહા સુઢ ધુમન મેહર કરવી ॥ મતરૂ જુક્ત મોરલી ધરી
ધરવી ॥ વચન છમીશા કહુ એક હેતુ ॥ હવે વાલા તુને વીસરો કુ નવ મેલુ ॥ પરણુ આ
વો પાશે રહો તારી આશે ॥ દરશણ માગુ રણછોડ દાશે ॥ મહાગમ માણસ પરતક રૂપ સુ
ને ॥ આવી આપ દરશણુ મોહન મુને ॥ હવે શાગી શેવક શુ કેદ શામા ॥ પડદો લાગો
ને મારૂ કહુ માનો માહા સુખ થઈ વાળા મને ત્યારે ॥ કેરળ રસ ગાઉ આવો શાણ ના
રે ॥ જોજો હરી હવે હશારથ થારો ॥ નથી થાક માહારો તમારૂ ગરજ જાશે ॥ હુતો ક
લા વાળા કરી થાકો ॥ આવી આપ દરસન દે સુખ નાકે ॥ નકારો કરશો તો કોઈ
માગે ॥ દાન આપતા આવડુ દુખ લાગે ॥ લાલ. ઉ લાલચંદ નથી જોતાનુ ॥ કાલા કાઢી
નાખ કપટની કાંતી ॥ અવક થઈને શુ આમ રહો છો ॥ મારે વારે નાથ નગુણા થયા
છો ॥ હેતનુ વચન રાખ હરી રાખ હરીજી ॥ મીઠુ કરી માનો કડવુ નહી કહીજી ॥ દરદી
ઓ હોઅતે દરદ ઘોમાડ ॥ નેન ન નાથ કેમ મારે ॥ મુકો મંનનુ કુડ મેઠા ॥ દઆકર

(કોળ રસ.)

॥ કેવળ રસ ગાઉ પાસુ શોજ પુરી ॥ અવે રાખવી નહી આસ અ
માને। ગ... શ મી ॥ પરણામ પરણામ તુને શીશ નામી ॥ શાએ મ
... ॥ પરણામ પરણામ નીરંજન દેવા ॥ આણુ પુજા બીજુ કાઈ ન
રણામં પુગણાનંદ પુજુ ॥ શુકડ કેશર સુંદર શાર ॥ પરણામ પરણામ તુ
॥ કંઠે પુજ્યના આંપુ હાર ॥ પરણામ પરણામ તુને કીરતાર ॥ બએ હાથે વધાવુ
...લી ॥ પરણામ પરણામ તને વનમાળી ॥ એમ કરૂ પુજા પુરો આશ માહારી ॥ પ
રણામ ...મગોકુલ ગાય તારી । ચતરભુજ ચરણે આંપો મને વારાને ॥ ને ગરૂ પરતાપે ક
હે રણછોર દાશ ॥ ઇતીશ્રી કેવળ રશ સંમપુરણ થઓછે ॥ આ પરત ઘણી જુની હતી ને એ
કેશાવરથી મેલવી ત્યાં અસુધ હતી તે સુધારીને શેવક કશતુરચંદ ગુળજીસાએ ઉતારી છે કા
નો માન વધતો ઓછો હોયતો શાબાઇ ને વાંચજો (બોલો એકવાર) જે જે શ્રી રણછોડ
અસ્તુ. આ ચોપડી સુરતછાપરીઆશેરીમાં કશતુરચંદ ગુળજીશાને તાહાથી તથા સુરત બરાન
પોરી બાગજે મામી નાગરદાશ જગજીવનદાશને તાંથી તથા સુરત ગોપીપરામાં બાજવા
...ની પોળની શામે ગાથી ભેલાભાઇ ગોપાળદાશને તાંથી મળશે રૂકડી કીમતે.

સમાપત.